

Svar på spørgsmål fra partierne den 12. januar 2009 (2. runde)

Samlet spørgsmålsliste fra partierne

9. januar 2009 (Første runde)

Socialdemokraterne

1. Der ønskes en opdeling af de enkelte danske pengeinstitutter fordelt på gruppe 1-4 – jf. tabel 1
2. Der ønskes en oversigt over solvensgraden af samtlige danske pengeinstitutter – jf. tabel 2. Opgørelsen bedes foretaget med opdeling af bankerne på grupperne 1-4.
3. Der ønskes en oversigt over størrelsen af kernekapital for samtlige pengeinstitutter. Opgørelsen bedes foretaget med opdeling af bankerne på grupperne 1-4.
4. Der ønskes en oversigt over samtlige realkreditinstitutter med angivelse af Tier 1 kapital hhv. Tier 2 kapital opgjort i mia. kr. og i pct.
5. Hvad er begrundelsen for det eksisterende loft over hybridkernekapital på maksimalt 15 procent?
6. Vurderes det, at Afviklingsselskabets nuværende kompetencer og ressourcer kan håndtere opgaven som angivet i punkt 4. Hvis ikke, hvilke ændringer foreslår regeringen.
7. Hvilken udvikling på ejendoms- og obligationsmarkedet vil nødvendiggøre at realkreditinstitutterne kan gøre brug af garantiordningen.
8. Hvor stort et maksimalt engangsbeløb vurderer regeringen, at der skal kunne udbetales til et pengeinstitut, der tilbyder at overtage et nødlidende pengeinstitut.
9. Hvilke krav kan stilles til udenlandske pengeinstitutter, der ønsker at overtage en dansk bank med statsligt tilskud.
10. Er den sidste formulering i papiret udtryk for at der ikke foretages ændringer i finansiering af bankpakke 1?
11. Der ønskes en beskrivelse af indholdet i det kommende EU-direktiv om hybrid kernekapital, herunder en nærmere beskrivelse af direktivets behandling af loftet for hybrid kernekapital.
12. Ønsker regeringen at justere reglerne for hvilke hybride kapitaltyper, der kan medregnes i beregningen af kernekapital.
13. Der ønskes en opgørelse af hvilke pengeinstitutter, der er børsnoterede, herunder deres individuelle arbejdende kapital.
14. Vil regeringen sikre – i stil med situationen i Norge i 90'erne - at der kan udstedes kongelig resolution om konvertering af hybrid kernekapital, hvis generalforsamlingerne ikke ønsker at ophæve gældende ejerskabsbegrænsninger jf. punkt 5 – eller vil manglende accept af konvertering blot betyde, at pengeinstitutterne ikke får adgang til lånekapital?

15. Hvor stort et tillæg vurderes ikke-børsnoterede selskaber at skulle betale i ekstra løbende rente.
16. Hvor stort et tillæg vurderes spare- og andelskasser at skulle betale som erstatning for manglende up-side mulighed.
17. Hvor stort et tillæg vurderes de 8 realkreditinstitutter samt skibskreditfonden at skulle betale.
18. Punkt 6 bedes uddybet.
19. Hvordan vil regeringen måle, om de kreditinstitutter, der modtager statslige kapitalindskud har strammet udlånspolitikken mere end den almindelige konjunkturudvikling tilsiger, jf. punkt 7.
20. Der ønskes en gennemgang af hvilke regler, der er for udbyttebetalinger, aktieoptionsprogrammer, golden parachutes o.l. i England og USA hvad angår de banker, der modtager statsstøtte.
21. Hvad er begrundelsen for, at ordningen gøres frivillig og ikke obligatorisk for pengeinstitutterne?
22. Hvilke mekanismer sikrer at alle større pengeinstitutter lader sig omfatte af ordningen – og dermed ikke forsøger, at sikre deres solvens via reducerede balancer?
23. Der ønskes en vurdering af, hvor mange pengeinstitutter, der vil lade sig omfatte af ordningen – og en vurdering af, hvad den løbende rente størrelse betyder for at pengeinstitutter begynder at fravælge ordningen?
24. Hvilke fordele er der for staten ved at give kapitalen som lånekapital frem for aktiekapital?
25. Betyder forslaget om, at der vil kunne udbetales udbytte fra pengeinstitutterne efter september 2010, at værdien af statens upside kan reduceres af aktionærene?
26. Er det ikke nødvendigt for sikring af statens side, at staten sikre sig vetoret i forhold til alle fremtidige beslutninger om ændret kapitalstruktur?
27. Hvad er begrundelsen for at der ikke skal fastsættes regler om begrænsningerne af variable lønde i forbindelse med bankpakke 2 – men at det først skal ske på længere sigt?
28. Hvordan sikres det, at der ikke sker en skævvridning mellem pengeinstitutter, der også ejer pensionselskaber og øvrige pensionsselskaber/kasser som følge af den statslige lånekapital?
29. Hvorfor er det kun de pengeinstitutter, der vælger at lade sig omfatte af ordningen, der skal være så tilstrækkeligt velpolstrede til at sikre luft i udlånspolitikken? Med udsigt til væsentlige tab kunne det være relevant at lade kravet om højere kernekapitalprocent gælde alle pengeinstitutter – uanset om de valgte at modtage statens lånekapital eller ej?
30. Det har i forbindelse med det seneste års bankkrise været kritiseret, at der i en lang række pengeinstitutter ikke er en klar adskillelse mellem bestyrelse og direktionen. Det ses bl.a. i tilfælde med fondsejerskab. Ville det ikke være relevant at stramme kravene til adskillelse

mellem direktion og bestyrelse i forbindelse med bankpakke 2 – og hvilke mulige indgreb ville være relevante?

31. Der ønskes en beskrivelse af de lånevilkår, der er fastsat for AB Svensk Export Kredit til brug for direkte kapitalindskud i virksomheder.
32. Er danske bankers datterselskaber i udlandet omfattet af ordningen.
33. Er danske bankers filialer i udlandet omfattet af ordningen.
34. Er udenlandske ejede banker i Danmark omfattet af ordningen.
35. Er Grønland og Færøerne omfattet?

Dansk Folkeparti

36. Til § 5 i Bekendtgørelse om de risici, pengeinstitutter omfattet af garantiordningen må påtage sig: Vil begrænsningen på årlig 8 pct. i udlånsvækst (stk. 1) og 10 pct. (stk. 2), hvis gearingen er under 3, ikke begrænse udlånsvæksten unødvendigt? Kan disse grænser opblødes? Og ville det ikke forbedre bankpakke 1 med et sundere lånemarked til følge med større konkurrence mellem bankerne?
37. Vil overgangsordningen for statsgaranti på 3 år ikke skabe en mere fair konkurrencesituation for danske banker i forhold til andre europæiske bankpakker?
38. Hvorfor er almindelige indskud ikke omfattet af statsgarantien, men kun simple usikrede senior lån/gæld som f.eks. kommercielle papirer og obligationslån? Vi har tidligere anbefalet en permanent indskydergaranti på ca. 1 mio. kr., der også dækker almindelige indskud. EU-lovgivningen sikrer kun en garanti på 750.000 kr., men flere EU-lande har allerede i dag garantier, der overstiger dette beløb, og flere EU-lande vil fremover formentlig hæve grænserne yderligere.
39. Kan der nævnes de positive effekter ved, at realkreditinstitutterne også omfattes af garantiordningen?
40. Vil mulighederne for at give et engangsbeløb til ”sunde” banker, så disse kan overtage ”dårlige” banker, ikke svække konkurrencen og svække markedsmekanismerne, så banker de facto så ikke kan lukke?
41. Vil mulighederne for at give et engangsbeløb ikke betyde, at aktionærerne aldrig vil kunne miste deres indskud, som det gælder resten af det danske samfund, og vil dette ikke skabe konkurrenceforvridning mellem banksektoren og andre erhverv?
42. Er hensigten, at alle banker skal have den samme kernekapitalprocent efter de statslige indskud?
43. Der efterspørges en uddybning af modellen med staten som ”underwriter” ved en kapitalrejsning blandt private investorer. Der ønskes også tænkte eksempler.

44. Er det ikke vigtigt, at prisen på kapitaltilførslen ikke bliver så høj, at det ikke bliver attraktivt for bankerne at bruge den statslige kapital?
45. Er der ikke fare for, at staten med mulighederne for "upside" og konverteringsmulighed til aktiekapital vil sidde tilbage med ejerskab af de "dårlige" banker? Er det ikke sundere, at disse banker afvikles?
46. Det bedes uddybet, hvorfor der ikke er eksakt tidsbegrænsning på de statslige kapitalindskud, som det har været tilfældet med bankpakke 1. I realiteten vides det ikke, om den statslige kapital skal stå til rådighed i 2 år, 20 år eller 200 år.
47. Er det ikke uhensigtsmæssigt, at der efter de nye regnskabsstandarder (IFRS) ikke kan ske nedskrivning af tab, før de er konstateret. Dette har tidligere kunne ske, hvilket har givet langt større fleksibilitet og muligheder for gradvise justeringer af kommende og konstaterede tab.

Radikale Venstre

48. Hvad er sikkerheden for at bankerne rent faktisk låner videre ud til virksomhederne, dvs. at pakken virker efter hensigten?
49. Hvad er task forcen's juridiske stilling?
50. Vil regeringen overveje forslag der sikrer et armlængdeprincip i sagsbehandlingen?
51. Hvorfor på forhånd begrænse den finansielle værktøjskasse til kun at omfatte statslige kapitalindskud? I nogle situationer kan der måske være brug for køb af aktier, i andre situationer andre typer af finansielle instrumenter.
52. "Den løbende administration af kapitalindskuddene skal ske igennem en af statens eksisterende tilskudsadministrationer" – hvilken? Hvis der lægges op til at gøre brug af en allerede eksisterende tilskudsadministration er der vel ikke særskilt brug for task force'n?
53. Hvordan sikres armlængde-princip når både ministerier og Finanstilsyn skal administrere ordningen?
54. Hvad er den gennemsnitlige solvensgrad?
55. Skal regeringens udspil forstås på den måde at man forsøger dels at løse et akut problem for nogle af institutterne med kapitaltilførsel ift. refinansiering af indlånsunderskud og dels forsøger at give institutterne incitament til at låne videre ud? Fordrer de to problemstillinger ikke hver deres type af svar? Altså at man f.eks. ifbm. videreudlån er mere fleksibel?
56. Hvordan håndteres de banker der måtte falde udenfor kriterierne i pakke 2, men som ikke nødvendigvis måtte være på vej over i afviklingsselskabet?
57. Banker som er datterselskaber af børsnoterede selskaber? Hvem er det? Hvis det er Nordea bør der vel laves en aftale med den svenske stat?

Liberal Alliance

58. Hvordan sandsynliggør man et behov i størrelsesordenen 100 mia, og bliver processen først til mølle eller hvad ?
59. Da bankpakke 1 primært har ramt de store sunde banker, mens det nye forslag næppe er interessant for disse, hvordan kan den samlede effekt heraf ikke forventes at stille banksektoren og dermed samfundet dårligere, end den effekt der kan opnås ved simpelt hen at ophæve de negative effekter af kapitalforringelsen, der følger af bankpakke 1. Det ville være en enkel løsning helt uden den vanskelige statslige markedsstyring, som altid vil byde på en række dilemmaer. (Man giver medicinen til de sunde osv. og kan man bedømme bedre end markedet, der har en indbygget risiko osv.?)
60. Det foreslås i oplægget, at "med henblik på at tiltrække privat kapital, vil det efter september 2010, igen blive muligt at foretage udbyttebetalinger. Da det klart er at foretrække, at privat kapital tiltrækkes istedet for forbrug af offentlige midler (og effekten og vigtigheden af udbyttebetalinger i den sammenhæng anerkendes) hvordan begrundes det så at bibeholde den forhindring for privat kapitaltilførsel i næsten to år - istedet for at ophæve ordningen med øjeblikkelig varsel ?
61. Hvordan begrundes en begrænsning af de variable løndele overfor de banker, der ikke har oplevet problemer og ikke har benyttet sig af statsligt kapitalindskud.
62. Hvilke overvejelser har man gjort sig i tilfælde af, at hjælpepakken ikke virker, evt. fordi den ikke er attraktiv nok - eller fordi den ikke "batter" som følge af, at kun mindre lidt dårligere drevne banker er interesseret.

12. januar 2009 (Anden runde)

Dansk Folkeparti

63. Det bedes undersøgt hvilke banker, og hvor store kapitalindskud disse banker er interesseret i. I lyset af de tidligere stillede spørgsmål og svar er det vigtigt at få en mere præcis besvarelse af, hvor stor den eksakte efterspørgsel er hos de enkelte banker efter kapitalindskud, som det er formuleret i forslaget.
64. Hvis grænserne for vækst i udlåne (spørgsmål 1 fra Dansk Folkeparti) ikke var begrænset til årligt hhv. 8 og 10 pct., vil det så ikke skabe større konkurrence mellem bankerne?
65. Hvis en bank ikke tager imod ansvarlig lånekapital fra bankpakke 2, da vedkommende bank selv kan fremskaffe den nødvendige kapital fra det private marked (er en "sund" bank), vil grænserne for udlånsvækst i bankpakke 1 ikke unødvendigt hæmme væksten og skade konkurrencen for disse banker?

66. Hvorfor kan indskydergarantien ikke dække alle indskud i stedet for 98 pct. jf., at EU-krav gør, at grænsen hæves til 750.000 kr. efter 1. oktober 2010. Ved at alle indskud er dækket, gives der tryghed og sikkerhed for alle såvel borgere som erhvervsdrivende.
67. Hvordan kan det sikres, at markedsmekanismerne fungerer bedst muligt, når Afviklingsselskabet giver tilskud til "sunde" bankers overtagelse af "dårlige" banker, så aktionærene i de "dårligere" banker ikke stilles bedre økonomisk i forhold til andre selskaber på det private marked, hvor aktionærene jo bærer det fulde ansvar og tab.
68. Hvordan sikres det, at "dårlige" kunder (spekulanter med overdrevne fejl disponerede investeringer), som i et almindeligt markedsfungerende bankmarked ikke vil kunne optage nye lån, ikke blot overføres til andre banker, når Afviklingsselskabet kan give tilskud til, at hele kundemassen overføres til en ny bank? Er det ikke mere rimeligt, at denne slags spekulanter naturligt går i betalingsstandsning/konkurs?
69. Der ønskes en uddybning af, hvor meget prisen (renten) for hybrid kernekapital (ansvarlig lånekapital) vil påvirke efterspørgslen fra bankernes side efter den statslige kapital. I svaret på spørgsmål nr. 9 fremgår det, at prisen i dag på det aktuelle marked er ca. 11-15 pct. Hvad vil efterspørgslen fra bankernes side være, hvis prisen er hhv. 10 pct., 8 pct., 6 pct. etc. under hensyntagen til de forskellige individuelle solvensforhold m.m. i bankerne?
70. Kan der sammensættes en model for det statslige kapitalindskud, så der ikke er "upside" og konverteringsmuligheder til bestemmende aktiekapital i lyset af EU-lovgivningen og andre lovmæssige krav?
71. Er det ikke uhensigtsmæssigt, at der ikke er repræsentanter fra "købers side" (bankerne) i de aktuelle forhandlinger, da det kunne være med til at sikre, at bankerne i højere grad ville benytte mulighederne for at få tilført kapital og tage pulsen på den markedsmæssige situation? De kunne jo pålægges de samme krav til tavshedspligt m.m. Samtidig kunne det fremskynde en bæredygtig løsning.

Socialistisk Folkeparti

72. Der ønskes en redegørelse for forholdet mellem konverterings-/tegningsretten og bankernes mulighed for at betale kapitalindskuddet tilbage. Hvordan sikres det, at en bank, hvis aktier er steget passende meget ikke "snyder" staten for en kursgevinst ved hurtigt at betale kapitalindskuddet tilbage? Kan det fastsættes, at konverterings-/tegningsretten løber fx 6 måneder efter at lånet er betalt tilbage?
73. Hvilke overvejelser har man gjort sig vedrørende løbetiden af statens konverterings-/tegningsret ("aktieoption")?
74. Hvor stor en garantiprovision skal bankerne betale i årene efter at den ubegrænsede indskydergaranti er udløbet som betaling for den udvidede garanti kaldet "overgangsordning for statsgaranti"?
75. Hvor stor en garantiprovision skal realkreditinstitutionerne betale for at benyttes indskydergarantien i forbindelse med afdækning af SDO-låntagning?

76. Kan beregningerne fra regeringens rådgivere Rothschild vedrørende behovet for kapitaltilførsel udleveres?
77. Vil det være muligt at indbygge et incitament til øget udlån i ordningen fx ved at lade afkastet på statens långivning afhænge af bankens udlånsvækst (jo højere vækst jo mindre afkast).
78. Opfølgning på DFs spørgsmål 6: Hvis afviklingsselskabet benytter sig af den nye mulighed for at betale et kontant beløb til en bank der overtager en anden, nødlidende bank må sidstnævntes egenkapital vel være forsvundet - hvordan kan der så blive penge til aktionærene - eller sagt med andre ord: Hvorfor vil "den pris, som aktionærene får for deres aktier" ikke være 0.
79. Hvilken minister vil have ansvaret for aftalen med den enkelte bank i henhold til ministeransvarlighedsloven?
80. Regeringen regner med, at en "vis andel af den statslige kapital indgår til polstring af pengeinstitutterne" - hvor stor en andel/hvor stort et beløb forventer regeringen vil gå til en sådan polstring, hvor stor en andel af ønskværdig og hvad betyder det for mulighederne for at bankerne vil øge deres udlån?

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 1 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Det bedes undersøgt hvilke banker, og hvor store kapitalindskud disse banker er interesseret i. I lyset af de tidligere stillede spørgsmål og svar er det vigtigt at få en mere præcis besvarelse af, hvor stor den eksakte efterspørgsel er hos de enkelte banker efter kapitalindskud, som det er formuleret i forslaget.

Svar:

Regeringen har i lyset af de generelle meldinger fra de politiske partier, Finansrådet og udenlandske erfaringer forsøgt at finde en model for et statsligt kapitalindskud, som imødekommer flest mulig ønsker, og samtidig er tilstrækkelig acceptabel for kreditinstitutterne.

Det er som allerede annonceret hensigten at drøfte modellen med de relevante brancheorganisationer inden de politiske forhandlinger afsluttes.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 2 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Hvis grænserne for vækst i udlånene (spørgsmål 1 fra Dansk Folkeparti) ikke var begrænset til årligt hhv. 8 og 10 pct., vil det så ikke skabe større konkurrence mellem bankerne?

Svar:

I ”Bekendtgørelse om de risici pengeinstitutter omfattet af garantiordningen må påtage sig” fremgår det, at ”Bekendtgørelsen har til formål på den ene side at fastsætte en række krav i relation til pengeinstitutternes og filialernes, risikoprofil og risikoadfærd i ordningens løbetid med henblik på at hindre, at pengeinstitutterne og filialerne misbruger garantiordningen, og på den anden side, at risikomålene ikke bliver så stramme, at hensigtsmæssig vækst og udvikling går i stå i perioden”.

Bekendtgørelsen skal sikre mod spekulation i mod garantiordningen. Det vil sige, at en eller flere banker, som er omfattet af garantiordningen ekspanderer voldsomt med statsgaranterede lån i ryggen på bekostning af de banker, der ikke er med i ordningen.

Ophæves bestemmelserne i bekendtgørelsen vil der derfor være en risiko for, at konkurrencen reduceres mellem banker, der er omfattet af garantiordningen og dem, som ikke er.

Pengeinstitutterne skal løbende informere Finanstilsynet om opfyldelsen af kravene herunder forklare, hvorfor overskridelsen af kravene ikke medfører misbrug af ordningen. Der er således ikke tale om grænser for udlånsvækst mv., men alene tale om et batteri af indikatorer, som overvåges for at opdage et eventuelt misbrug.

Hertil kommer, at Danmark overfor EU-Kommissionen har forpligtet sig til, i lighed med de andre EU-lande, der har garantiordninger, at sikre, at banksektoren ikke vokser mere end det største af følgende tre tal: 1) væksten i Danmark det foregående år, 2) den historiske vækst i sektoren i perioden 1987 til 2007, eller 3) væksten i den europæiske banksektor i halvåret forinden. De sidste to tal relaterer sig til bankernes udlånsvækst.

Dette sker for at undgå uhensigtsmæssige konkurrenceforvridninger mellem pengeinstitutter fra EU-lande med garantiordninger, og pengeinstitutter fra EU-lande uden en garantiordning.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 3 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Hvis en bank ikke tager imod ansvarlig lånekapital fra bankpakke 2, da vedkommende bank selv kan fremskaffe den nødvendige kapital fra det private marked (er en "sund" bank), vil grænserne for udlånsvækst i bankpakke 1 ikke unødvendigt hæmme væksten og skade konkurrencen for disse banker?

Svar:

Baggrunden for, at regeringen har lagt op til, at der skal ske et statsligt kapitalindskud i danske kreditinstitutter, er blandt andet, at det er vurderingen, at kreditinstitutterne har svært ved at rejse den nødvendige ansvarlige kapital fra private investorer. Det gælder i det nuværende finansielle klima også for sunde kreditinstitutter.

Vedrørende udlånsvæksten henvises der til besvarelsen af spørgsmål 2 af 12. januar (bilag 64).

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 4 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Hvorfor kan indskydergarantien ikke dække alle indskud i stedet for 98 pct. jf., at EU-krav gør, at grænsen hæves til 750.000 kr. efter 1. oktober 2010. Ved at alle indskud er dækket, gives der tryghed og sikkerhed for alle såvel borgere som erhvervsdrivende.

Svar:

Det vil ikke være muligt at have en indskydergaranti på over 750.000 kr. efter 31. december 2010. Det følger af det kommende reviderede EU direktiv, der harmoniserer grænsen for de forskellige landes indskydergarantiordninger.

Tryghed og sikkerhed for alle borgere og erhvervsdrivendes indskud sikres gennem en kombination af statsgarantien, den forhøjede indskydergaranti og muligheden for, at bankerne kan få et statsligt kapitalindskud.

Statsgarantien sikrer, at de omfattede banker har adgang til den nødvendige likviditet til at drive deres virksomhed, herunder at udbetale indskud fra og yde lån til alle borgere og erhvervsdrivende.

Den forhøjede indskydergaranti sikrer, at alle indskydere efter garantiordningen får op til 750.000 kr. af deres indskud igen, hvis en bank går i betalingsstandsning eller konkurs. Det er kun 2 pct. af alle indskud, der overstiger grænsen på 750.000 kr. Man kan dog som borger og erhvervsdrivende vælge at fordele ens indskud i flere banker for at opnå 100 pct. dækning.

Et statsligt kapitalindskud gør, at pengeinstitutterne er så velpolstrede, at risikoen for at pengeinstitutterne kommer i problemer begrænses.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 5 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan kan det sikres, at markedsmekanismerne fungerer bedst muligt, når Afviklingsselskabet giver tilskud til "sunde" bankers overtagelse af "dårlige" banker, så aktionærerne i de "dårligere" banker ikke stilles bedre økonomisk i forhold til andre selskaber på det private marked, hvor aktionærerne jo bærer det fulde ansvar og tab.

Svar:

Det fremgår af besvarelsen af Dansk Folkepartis spørgsmål 6 af 9. januar 2009 (bilag 41), at det ikke er vurderingen, at aktionærerne i det "dårlige" pengeinstitut stilles bedre økonomisk i forhold til aktionærer i andre "dårlige" virksomheder med en mulighed for, at Afviklingsselskabet betaler et engangsbeløb til et "sundt" pengeinstitut for at overtage det "dårlige" institut.

Vurderingen bygger på en antagelse om, at pengeinstitutets "dårlighed" vil være reflekteret i den pris, aktionærerne får for deres aktier, og at den pris vil være den samme, uanset om instituttet håndteres gennem Afviklingsselskabet eller et overtagende institut gennem det foreslåede nye instrument. Dette følger af, at det foreslåede nye instrument kun kan anvendes, hvis det vurderes at påføre Afviklingsselskabet færre omkostninger, end tilfældet ville være, hvis et af de eksisterende instrumenter anvendes. Desuden vil det gælde, at pengeinstitutter, for hvilke de to instrumenter finder anvendelse, i alle tilfælde vil være nødlidende, hvilket er et udtryk for, at aktionærernes værdier grundlæggende set er tabt, hvilket derfor vil afspejle sig i den pris om nogen, aktionærerne får for deres aktier, jf. besvarelsen af Dansk Folkepartis spørgsmål 6 af 9. januar (Bilag 41).

Påvirkningen af markedsmekanismerne sker med selve garantiordningen. En garantiordning har nemlig den effekt, at det ikke længere er forbundet med risiko at give lån til pengeinstitutterne, uanset hvor risikofyldt pengeinstituttet i øvrigt drives. Det kan give pengeinstituttet et incitament til at påtage sig en ekstra risiko til fordel for aktionærerne. Derfor er det i loven om sikring af finansiel stabilitet fastsat, at en bank kan udelukkes fra garantiordningen, hvis den har en adfærd, som må anses for at være spekulation mod garantiordningen.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 6 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan sikres det, at "dårlige" kunder (spekulanter med overdrevne fejl disponerede investeringer), som i et almindeligt markedsfunderende bankmarked ikke vil kunne optage nye lån, ikke blot overføres til andre banker, når Afviklingsselskabet kan give tilskud til, at hele kundemassen overføres til en ny bank? Er det ikke mere rimeligt, at denne slags spekulanter naturligt går i betalingsstandsning/konkurs?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af Dansk Folkepartis spørgsmål 5 af 9. januar 2009 (Bilag 40), hvoraf det fremgår, at muligheden for, at Afviklingsselskabet kan betale et engangsbeløb i en vis forstand svarer til en opdeling i "rød" og "grøn" bank, hvor det overtagende pengeinstitut får dækket sine udgifter til at afvikle den "røde" del.

De dårlige engagementer vil typisk være "røde" engagementer, som netop skal afvikles. Der er derfor ikke noget modsætningsforhold mellem Afviklingsselskabets mulighed for at betale et engangsbeløb, og afviklingen af dårlige engagementer.

Forskellen til de eksisterende instrumenter i Afviklingsselskabet er således alene, om afviklingen af de tabsgivende kunders engagementer gennemføres af Afviklingsselskabet eller af det overtagende pengeinstitut.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 7 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en uddybning af, hvor meget prisen (renten) for hybrid kernekapital (ansvarlig lånekapital) vil påvirke efterspørgslen fra bankernes side efter den statslige kapital. I svaret på spørgsmål nr. 9 fremgår det, at prisen i dag på det aktuelle marked er ca. 11-15 pct. Hvad vil efterspørgslen fra bankernes side være, hvis prisen er hhv. 10 pct., 8 pct., 6 pct. etc. under hensyntagen til de forskellige individuelle solvensforhold m.m. i bankerne?

Svar:

Det er ikke muligt at kvantificere effekten af en ændret prissætning på institutternes efterspørgsel. Det må dog forventes, at en lav pris på kapitalen vil øge kreditinstitutternes interesse. Heroverfor står, at staten skal et ordentligt afkast på sin investering. Regeringens udspil afspejler denne afvejning.

Et gennemsnitligt forrentningskrav på under 9 pct. vil ikke være foreneligt med de af EU-Kommissionen fastsatte retningslinier.

Det skal samtidig bemærkes, at efterspørgslen efter et statsligt kapitalindskud ikke kun er afhængig af prisen, men også vil være afhængig af de eventuelle yderligere vilkår, der er knyttet til et statsligt kapitalindskud.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 8 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Kan der sammensættes en model for det statslige kapitalindskud, så der ikke er "upside" og konverteringsmuligheder til bestemmende aktiekapital i lyset af EU-lovgivningen og andre lovmæssige krav?

Svar:

Der er ikke i EU-reglerne eller andre lovgivningsmæssige krav noget til hinder for at udforme et statsligt kapitalindskud uden et upside-element eller en konverteringsmulighed. Dog kan hybrid kernekapital i henhold til et kommende EU-direktiv ikke udgøre mere end 35 pct. af kernekapitalen med mindre, at den hybride kernekapital både kan konverteres til aktiekapital i en nødsituation, og at tilsynsmyndigheden på baggrund af udstederens finansielle og solvensmæssige situation til enhver tid kan forlange kapitalen konverteret til aktiekapital.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 9 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Er det ikke uhensigtsmæssigt, at der ikke er repræsentanter fra "købers side" (bankerne) i de aktuelle forhandlinger, da det kunne være med til at sikre, at bankerne i højere grad ville benytte mulighederne for at få tilført kapital og tage pulsen på den markeds-mæssige situation? De kunne jo pålægges de samme krav til tavshedspligt m.m. Samtidig kunne det fremskynde en bæredygtig løsning.

Svar:

Regeringen finder det hensigtsmæssigt, at der på et tidspunkt under forhandlingerne tages kontakt til de relevante brancheorganisationer for at sikre, at der vil være en efterspørgsel fra pengeinstitutterne efter den valgte model for et statsligt kapitalindskud.

Til forskel fra aftalen om sikring af finansiell stabilitet er der dog denne gang ikke tale om, at der skal indgås en kollektiv aftale med branchen.

Finansrådet har tidligere fremsat en række synspunkter overfor Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Den centrale forskel i forhold til den foreslåede model er, at Finansrådet mener, at institutterne bør have valgfrihed mht. typen af kapitalinstrument. Finansrådet opstiller tre valgmuligheder: (1) almindelig ansvarlig lånekapital, (2) lån i form af hybrid kernekapital og (3) hybrid kernekapital i form af konvertible obligationer med en indfrielsesmulighed til overkurs fx kurs 125.

I Finansrådets "model" kan pengeinstitutterne få adgang til supplerende lånekapital, mens der i den skitserede model kun gives mulighed for at give mulighed for at få (hybrid) kernekapital.

De tre alternativer består af to uden upside til staten, (1) og (2), og et med, (3). I kombination med at institutterne har valgfrihed mellem disse tre elementer er det ikke urealistisk, at staten kun vil få et upside-element på en meget beskedent del af dets kapitalindskud.

Finansrådet har en række operationelle forslag vedrørende prisfastsættelsen. For så vidt angår de hybride obligationer foreslås det, at institutter med en A-rating skal betale 9½ pct., mens institutter med en ringere eller ingen rating skal betale 10 pct.

Efter Finansrådets opfattelse bør alle pengeinstitutter, der ikke er på vej til afvikling, have adgang til statsligt kapitalindskud.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål nr. 1 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en redegørelse for forholdet mellem konverterings-/tegningsretten og bankernes mulighed for at betale kapitalindskuddet tilbage. Hvordan sikres det, at en bank, hvis aktier er steget passende meget ikke "snyder" staten for en kursgevinst ved hurtigt at betale kapitalindskuddet tilbage? Kan det fastsættes, at konverterings-/tegningsretten løber fx 6 måneder efter at lånet er betalt tilbage?

Svar:

Der er lagt op til, at pengeinstitutterne først efter 3 år kan indfri de statslige kapitalindskud. Indfrielsen vil dog forudsætte en forudgående godkendelse af Finanstilsynet med henblik på at sikre, at bankens kapitalgrundlag ikke bliver for svagt.

Såfremt en bank fremsender meddelelse om indfrielse, har staten ret til i stedet at konvertere til aktier. Det er således ikke muligt for banken at forhindre staten i at opnå den gevinst, som upside-mekanismen måtte have givet, men staten bestemmer i denne situation ikke tidspunktet for konverteringen.

Der henvises i øvrigt til særskilt notat vedrørende vilkår ved exit.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål nr. 2 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Hvilke overvejelser har man gjort sig vedrørende løbetiden af statens konverterings-/tegningsret ("aktieoption")?

Svar:

Udgangspunktet er, at staten først efter tre år vil have mulighed for at konvertere den hybride kernekapital til aktier. Derudover er der ikke nogle tidsmæssige begrænsninger på konverteringsretten.

Der henvises i øvrigt til særskilt notat vedrørende vilkår ved exit.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål 3 af d. 12. januar 2009

Spørgsmål:

Hvor stor en garantiprovision skal bankerne betale i årene efter at den ubegrænsede indskydergaranti er udløbet som betaling for den udvidede garanti kaldet "overgangsordning for statsgaranti"?

Svar:

Garantiprovisionen til staten for overgangsordning følger EU-kommissionens praksis og ECB's retningslinjer. Praksis og retningslinjerne er, at pengeinstitutter skal betale en årlig grundprovision på 50 basis point samt et tillæg baseret på pengeinstitutternes kreditrisiko.

Herved indbygges en prisdifferentiering over for institutterne, der er lig den, man finder på det private lånemarked. Risikoen for tab til staten vil derfor være indregnet i den præmie, institutterne skal betale til staten.

I Sverige er der fastsat provisioner i størrelsesordenen 0,74 pct. til 0,95 pct.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål 4 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Hvor stor en garantiprovision skal realkreditinstitutionerne betale for at benyttes indskydergarantien i forbindelse med afdækning af SDO-låntagning?

Svar:

Realkreditinstitutter har givet udtryk for, at den nuværende situation på de finansielle markeder kan gøre det dyrt at finansiere den del af deres SDO-låntagning, der vedrører den supplerende sikkerhedsstillelse. Der er derimod ingen problemer med at afsætte den del af obligationslånet, der er med pant i fast ejendom til det private marked.

Ved indførelsen af SDO-reglerne blev det muligt for pengeinstitutter og realkreditinstitutter at optage en særlig form for kapital, også kaldet senior kapital. Kapitalen skulle være en ikke-ansvarlig kapital, som alene optages med henblik på at finansiere forpligtelsen til at stille supplerende sikkerhed.

Senior kapitalen kan i flg. lovgivningen kun anvendes til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed, således at der for de modtagne penge købes aktiver, som stilles til sikkerhed for SDO-obligationsejerne. Den rejste kapital kan således ikke anvendes som et alternativt finansieringsinstrument til særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller realkreditobligationer.

Præmien for statens garantistillelse for den supplerende sikkerhedsstillelse vil blive fastsat som et tillæg over statsobligationsrenten med udgangspunkt i markedsbetingelserne, før krisen for alvor satte ind.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål nr. 5 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Kan beregningerne fra regeringens rådgivere Rothschild vedrørende behovet for kapitaltilførsel udleveres?

Svar:

Rothschild har beregnet kapitalbehovet for de 4 største pengeinstitutter og det største realkreditinstitut i forskellige scenarier med en udlånsvækst på 0-10 pct. og tab på 1,5-3 pct. af udlånene over 3 år.

Bench-mark er, at institutterne skal have en kernekapital på 9 pct., når lavkonjunktoren er overstået. Kapitalbehovet for de 5 institutter varierer fra 13,5 mia. kr. til 84,4 mia. kr. afhængigt af scenariet, *jf. tabel 1*.

Tabel 1:

Kapitalbehov i 5 største kreditinstitutter i forskellige scenarier for udlånsvækst og tab og med et mål på 9 pct. i kernekapital på den anden side af lavkonjunktoren

Akkumuleret tab over 3 år, pct.	Vækst i udlån, pct.					
	0	2	4	6	8	10
1,50	13,5	18,5	23,4	28,3	33,3	38,2
1,75	20,5	25,6	30,7	35,8	40,8	45,9
2,00	27,5	32,8	38,0	43,2	48,4	53,6
2,25	34,6	39,9	45,3	50,6	56,0	61,3
2,50	41,6	47,1	52,5	58,0	63,5	69,0
2,75	48,6	54,2	59,8	65,5	71,1	76,7
3,00	55,6	61,3	67,1	72,9	78,7	84,4

Anm.: Beregninger baseret på international regnskabsstandard.

Kilde: Rothschild

Hvis der eksempelvis antages en udlånsvækst på 4 pct. og akkumulerede tab på 2,5 pct. er behovet på 52,5 mia. kr.

De 52,5 mia.kr. svarer, opregnet til niveauet for hele sektoren, til godt 80 mia. kr.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål nr. 7 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Vil det være muligt at indbygge et incitament til øget udlån i ordningen fx ved at lade afkastet på statens långivning afhænge af bankens udlåns-vækst (jo højere vækst jo mindre afkast).

Svar:

Teknisk set er det muligt.

Regeringen anser det dog ikke for ønskværdigt, da det vil bidrage til en overdreven risikotagning og give en særdeles uheldig incitamentsstruktur, hvor institutterne bliver belønnet for at yde dårlige lån.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål nr. 7 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Opfølgning på DFs spørgsmål 6: Hvis afviklingsselskabet benytter sig af den nye mulighed for at betale et kontant beløb til en bank der overtager en anden, nødlidende bank må sidstnævntes egenkapital vel være forsvundet - hvordan kan der så blive penge til aktionærerne - eller sagt med andre ord: Hvorfor vil "den pris, som aktionærerne får for deres aktier" ikke være 0.

Svar:

Udgangspunktet i besvarelsen af Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 6 af 9. januar 2009 (Bilag 41) er, at den pris, som aktionærerne får deres aktier, må forventes at ville være nul i den situation, hvor Afviklingsselskabet skal betale et engangsbeløb.

Det afgørende er imidlertid, at Afviklingsselskabet skal anvende dette instrument, hvis det er den billigste løsning under hensyntagen til sikring af finansiel stabilitet.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål nr. 79 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Hvilken minister vil have ansvaret for aftalen med den enkelte bank i henhold til ministeransvarlighed?

Svar:

Økonomi- og erhvervsministeren vil være ministeransvarlig for indgåelsen af låneaftalerne med de enkelte kreditinstitutter.

Socialistisk Folkepartis spørgsmål nr. 9 af d. 13. januar 2009

Spørgsmål:

Regeringen regner med, at en "vis andel af den statslige kapital indgår til polstring af pengeinstitutterne" - hvor stor en andel/hvor stort et beløb forventer regeringen vil gå til en sådan polstring, hvor stor en andel af ønskværdig og hvad betyder det for mulighederne for at bankerne vil øge deres udlån?

Svar:

En kapitaltilførsel i størrelsesordenen 100 mia. kr. til sektoren under ét, vil føre til en forhøjelse af sektorens samlede kernekapital på ca. 22 pct.

Som det er fremgået at svar på tidligere spørgsmål, er det forventningen at en del af kapitalindsuddet vil blive anvendt til konsolidering, mens resten kan give grundlag for øget udlån.

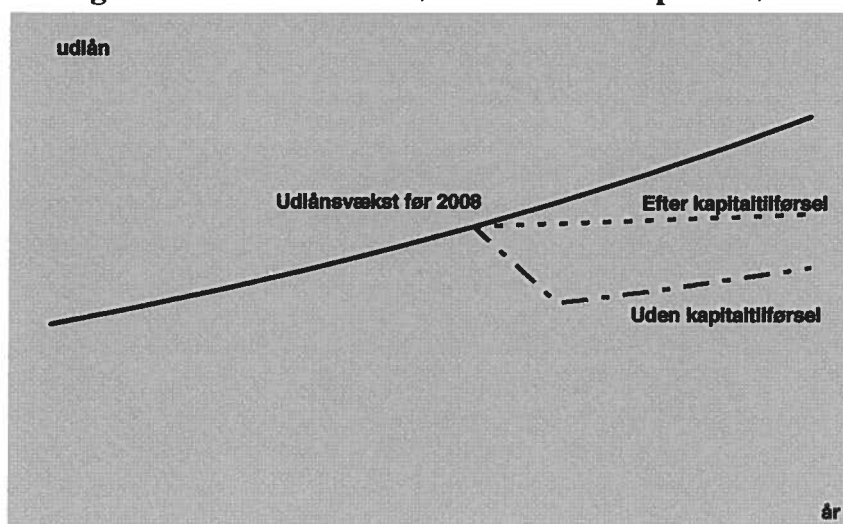
Det er derfor forventningen, at de kreditinstitutter, der modtager statslige kapitalindsud, ikke vil stramme udlånspolitikken mere, end den almindelige konjunkturudvikling tilsiger under behørig hensyntagen til, at institutterne samtidig skal drive en sund og ansvarlig forretning.

Det er ikke muligt at kvantificere udlånsvækstforløbet. Det skyldes bl.a., at det i væsentligt grad vil blive bestemt af de tab, som de enkelte kreditinstitutioner forventer som følge af lavkonjunkturerne, herunder hvilken stødpude i forhold til lovens kapitalkrav, kreditinstitutterne vurderer nødvendige i lyset af det risikobillede, de ser, jf. i øvrigt bilag 76, der viser betydningen af forskellige forudsætninger for de kommende års akkumulerede tab.

I en situation uden kapitaltilførsel vil der være en betydelig risiko for, at de senere års høje udlånsvækst vil blive vendt til et betragteligt initialt fald i udlånene, efterfulgt af en langsom tilbagevenden til en årlig udlånsvækst, der er noget lavere end de senere års vækst på 8-10 pct. Det er ligeledes muligt, at der selv med statslig kapitaltilførsel sker en nedgang i udlånene, måske særligt på kort sigt, men risikoen for meget markante reduktioner af långivningen vil mindskes.

På den baggrund illustrerer figuren mulige udlånsforløb i de kommende år i en situation henholdsvis uden og med tilførsel af statslig kapital til pengeinstitutsektoren.

Figur 1. Tænkt udlånsforløb med / uden kapitaltilførsel

Et statsligt kapitalindskud i størrelsesordenen 100 mia. kr. vil, alt andet lige, kunne give rum for en forøgelse af udlånene på op til 700 mia. kr. set i forhold til en situation, hvor sektoren ikke tilføres ekstra kapital. Imidlertid er det både forventeligt og ønskeligt, at en vis del af kapitalindskuddet vil medgå til at forøge kreditinstitutternes samlede stødpude og dermed ikke kanaliseres videre i udlån. Alternativet hertil kunne blive, at flere kreditinstitutter inden for en kort tidshorisont kunne komme i vanskeligheder igen.

Hvis kapitalindskuddet eksempelvis får en effekt på udlånene på halvdelen af, hvad der maksimalt er rum til, dvs. 350 mia.kr., kan det beregningsteknisk skønnes at svare til en årlig merudlånsvækst på 5-10 pct. over eksempelvis de næste tre år, sammenlignet med en situation uden statslig kapitaltilførsel. Pengeinstitutternes samlede udlån udgjorde i 2007 knap 2.800 mia. kr.